

ΕΤΟΣ 54ον

15 Ὀκτωβρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (2785)

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

«τά μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ»

Πολλές φορές ἀναρωτιοῦνται οἱ ἄνθρωποι γιά τή φαινομενική ἀποτυχία τοῦ Χριστιανισμοῦ μέσα στόν κόσμο, πού παρατηρεῖται ἀλλοῦ σέ μικρή καί ἀλλοῦ σέ μεγαλύτερη ἔκταση. Ἐάν ὅμως ὁ σπόρος τοῦ θείου λόγου δέν βλάστησε παντοῦ, ἄς μὴν ἀναζητοῦμε τήν αἰτία οὔτε στίς διαθέσεις τοῦ σποριά οὔτε στήν ποιότητα τοῦ σπόρου. Ὁ Χριστός δέν κάνει τή διάκριση. Ἀπό ἐμᾶς ἐξαρτᾶται καί συγκεκριμένα ἀπό τήν ποιότητα τῆς σχέσης μας μέ τόν Θεό. Στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή πληροφοροῦμαστε τοὺς λόγους τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ ὅτι τά μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύπτονται σέ ὅλους ὅσοι εἶναι μαθητές του. Ποιά ὅμως εἶναι αὐτά τά μυστήρια;

Ἡ ἔννοια τοῦ ὄρου «μυστήριο»

Μυστήριο, κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο, εἶναι τό ἀπόρρητο καί ἄγνωστο σχέδιο τοῦ Θεοῦ, πού ἀποβλέπει στή σωτηρία τοῦ κόσμου. Αὐτό τό σχέδιο ἔμεινε μυστικό καί ἀνεξιχνίαστο στά βάθη τῆς θείας σοφίας μέχρι πού ἀποκαλύφθηκε σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο διά τοῦ Εὐαγγελίου (Κορ. 1,26). Ἡ ἀποκάλυψη τοῦ θείου σχεδίου ἀποτελεῖ χαρμόσυνο γεγονός, πού σχετίζεται μέ τήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας.

Κορύφωση τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἀποτελεῖ ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Μέ τό μυστήριο τοῦ σταυροῦ καί τῶν κοσμοσωτήριων συνεπειῶν του ἡ ἱστορία τῆς πεσούσας ἀνθρωπότητας ἄλλαξε πορεία· ἀπό τήν καταστροφή καί τόν θάνατο ὁδηγήθηκε στήν αἰώνια ζωή καί βασιλεία. Ὡς μυστήριο χαρακτηρίζεται καί ἡ χριστιανική διδασκαλία, ἰδιαίτερα τό δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδας.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 5-15)

Ἡ διάδοσις τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρου τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυνὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφνεῖσαι αὐτὰ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυνὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες· εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μερμηρῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπίπτονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας

Μυστήρια ὅμως ὀνομάζονται καὶ τὰ ὑλικά μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα παρέχεται ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ὁ κτιστός ἄνθρωπος χρειάζεται ὑλικούς τρόπους γιὰ νὰ δεχθῆ τὴν ἄκτιστη χάρις. Ἡ πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποία ἀντλοῦν τὴ χάρις τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ οἰκονομία. Καὶ τὰ βασικά μυστήρια, πού συγκεφαλαιώνουν τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομία, εἶναι τὸ Βάπτισμα, τὸ Χρίσμα καὶ ἡ θ. Εὐχαριστία, κατὰ τὸν ἱερό Χρυσόστομο. Τὰ μυστήρια ἀποτελοῦν θυρίδες, ἀπὸ τίς ὁποῖες εἰσέρχεται τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο. Προσφέρουν τὴν ἀληθινὴ ζωὴ πού νικᾷ τὸν θάνατο. Ἐνεργοποιοῦν τὸ ἕνα καὶ «μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον» (Α΄ Τιμ. 3, 16) τῆς πίστεως, πού εἶναι ἡ φανέρωση τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμον καὶ ἡ σύσταση τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅλα τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας τελιοῦνται μὲ τὴν ἐπίκληση τῶν θείων ὀνομάτων καὶ πρωτίστως τῆς Ἁγίας Τριάδας: τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ καρποφορία τῶν μυστηρίων δὲν γίνεται μαγικά· προϋποθέτει τὴν ἀνθρώπινη συγκατάθεση καὶ συνεργασία. Σὲ ἀντίθετη περίπτωση ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ παραμένει ἀτελέσφορη.

Ἀνάκληση καὶ ἀνακαίνισις

Ὁ Θεὸς πού δημιούργησε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀνακαλεῖ ἀπὸ τὴν πτώση του μὲ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: «Ἐβγῆκε ὁ γεωργὸς διὰ νά σπείρῃ τὸν σπόρον του. Καί ἐνῶ ἔσπερνε, μερικοὶ σπόροι ἔπεσαν κοντὰ εἰς τὸν δρόμον καὶ καταπατήθηκαν καὶ τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ τοὺς ἔφαγαν· ἄλλοι ἔπεσαν εἰς πετρώδες ἔδαφος καὶ ὅταν ἐφύτρωσαν, ἐξεράθηκαν, διότι δέν εἶχαν ὑγρασίαν· ἄλλοι ἔπεσαν ἀνάμεσα στὰ ἀγκάθια καὶ ὅταν φύτρωσαν τὰ ἀγκάθια, τοὺς ἐπνιξαν τελείως· καὶ ἄλλοι ἔπεσαν εἰς καλὸν ἔδαφος καὶ ἐφύτρωσαν καὶ ἀπέδωκαν ἑκατὸ φορές περισσότερον καρπὸν». Ἐνῶ ἔλεγε αὐτὰ, ἐφώναξε, «Ἐκεῖνος πού ἔχει αὐτιά διὰ νά ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ». Οἱ μαθηταὶ του τὸν ἐρωτοῦσαν τί σημαίνει ἡ παραβολή αὐτή. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: «Σ' ἐσὼς ἔχει δοθῆ τὸ νά γνωρίσετε **τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ**, ἀλλ' εἰς τοὺς λοιποὺς δίδονται μέ παραβολές, διὰ νά κυπιάζουν ἀλλὰ νά μὴ βλέπουν καὶ νά ἀκούουν ἀλλὰ νά μὴ καταλαβαίνουν. Ἡ παραβολή αὐτὴ σημαίνει τὰ ἐξῆς: Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνοι πού ἔπεσαν κοντὰ εἰς τὸν δρόμον εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἄκουσαν, ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδιά τους, διὰ νά μὴ πιστεύουν καὶ σωθοῦν. Ἐκεῖνοι δέ πού ἔπεσαν εἰς τὸ πετρώδες ἔδαφος, εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ὅταν ἀκούσουν, δέχονται μέ χαρὰν τὸν λόγον ἀλλὰ δέν ἔχουν ρίζαν· προσωρινῶς πιστεύουν καὶ τὸν καιρὸν τῆς δοκιμασίας ἀπομακρύνονται. Ἐκεῖνο πού ἔπεσε στὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι πού ἄκουσαν, ἀλλ' εἰς τὸν δρόμον τους συμπνίγονται ἀπὸ τὰς φροντίδας καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὰς ἡδονὰς τοῦ βίου καὶ ὁ καρπὸς τους δέν ὠριμάζει. Ἐκεῖνο δέ πού ἔπεσε εἰς τὸ καλὸν ἔδαφος εἶναι ἐκεῖνοι πού μέ καρδιά καλὴ καὶ ἀγαθὴ ἀκούουν τὸν λόγον, τὸν διατηροῦν καὶ καρποφοροῦν μέ ὑπομονήν». Ἐνῶ ἔλεγε αὐτὰ, ἐφώναξε: «Ἐκεῖνος πού ἔχει αὐτιά διὰ νά ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τὶς ἐντολὲς καὶ τὸν ἀνακαινίζει μέ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Μέ τὸ Βάπτισμα, τὸ Χρίσμα καὶ τῆ θ. Εὐχαριστία γίνεται ὁ ἄνθρωπος μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ παίρνει ὀλοκλήρο τὸν Χριστὸ μέσα του. Ἐφεξῆς δέν ἀπομένει τίποτε ἄλλο, παρά νά συνειδητοποιήσῃ καὶ νά ἐνεργοποιήσῃ τὴ χάρη πού ἔλαβε. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι στὸν ἄνθρωπο δέν μένει καμία αἰτία ἰδιοτέλειας. Ἐάν ἐξακολουθεῖ νά σκέφτεται καὶ νά ζεῖ μέ ἰδιοτέλεια, αὐτὸ συμβαίνει γιατί δέν συνειδητοποιεῖ τὴ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ.

Μυστήρια καὶ ἐντολὲς

Ἡ μυστηριακὴ κοινωνία μέ τὸν Χριστὸ συμπληρώνεται μέ τὴν ἠθικὴ συμμόρφωση πρὸς τὸ θέλημά του. Ἕλληστε ἡ ἴδια ἡ θεία Εὐχαριστία, ἀλλὰ καὶ γενικότερα τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας παρουσιάζονται ταυτόχρονα καὶ ὡς ἐντολές. Τὸ Βάπτισμα, ὡς μυστήριον συμμετοχῆς τοῦ ἀνθρώπου στὸν θάνατο καὶ τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, περιέχει ταυτόχρονα καὶ τὸ νόημα τῆς ἐντολῆς νά βαδί-

15 Ὀκτωβρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ
«Τῶν ἁγίων θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (787)
κατὰ τῶν εἰκονομάχων». Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς
μεγάλης († 310), Σαβίνου, Βάρσου.
Ἦχος: α΄ – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 5-15.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Ὀκτωβρίου, Ζ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 27-39.

σει μιά καινούργια ζωή. Καί τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὡς μυστήριο κοινωνίας μέ τόν Χριστό, δέν τρέφει μόνο ἀλλήλα καί προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς νά καταστοῦν κοινωνοὶ τῶν ἀρετῶν του.

Ἄλλθα ὅπως τὰ μυστήρια παρουσιάζονται ταυτόχρονα ὡς ἐντολές, ἔτσι καί οἱ ἐντολές προβάλλονται ταυτόχρονα ὡς μυστήρια· μέ αὐτές φανερώνεται ὁ Θεός καί μέ τὴν τήρησή τους ὁ ἴδιος ὁ Θεός κατοικεῖ στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Οἱ τρεῖς κατηγορίες ἄγονου ἐδάφους πού περιγράφει σήμερα ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἶναι δυνατό νά βρεθοῦν σέ πολλὲς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς μας μέ τὴν μὴ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ἄλλοτε ἀπὸ ἀμέλεια· ἀλλοτε ἀπὸ ἐπιπόλαιο καί χωρὶς βαθιές ρίζες ἀντιμετώπιση οὐσιαστικῶν πραγμάτων· ἀλλοτε ἀπὸ ἀδυναμία νά ἀντισταθοῦμε στὴν εὐχαρίστηση τῆς στιγμῆς. Καί στὶς τρεῖς περιπτώσεις ἀθετοῦμε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἐμποδίζουμε τὴν καρποφορία τοῦ θείου λόγου μέσα μας καί καθιστοῦμε ἀνενεργή τὴ χάρη τῶν μυστηρίων.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

Ἀκοῦστε τὸ
ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
τοῦ **Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**
Γιὰ περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σπὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱ. Τασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm